

КАК ГЛУПАВИЯТ СИН ХОДИЛ В РИГА

Превод от руски: Дона Минчева, 1995

chitanka.info

Един селянин имал трима сина: двамата умни, а третия смятали за глупак.

Умните синове селянинът пратил да учат грънчарски занаят. А Глупака оставил в къщи — нека си лежи край печката.

Когато бащата умрял, по-големите братя-грънчари взели в свои ръце бащиния си имот, а Глупака отстранили от всякаква работа. Ами нали той от нищо не разбира!

„Е, щом не разбирам, не разбирам“ — рекъл си Глупака и не се захванал да спори с тях.

А умните братя запретнали ръкави: садили и жънали лен, правили и пекли гърнета — от никаква работа не се отказвали, само добра печалба да изкарат. И се уговорили помежду си да не дават на Глупака нито стотинка. Той можел да работи и без пари, само за едната храна.

Направили братята много гърнета, накичили с тях целия плет. Дошло време да ги откарат в Рига. Наредили гърнетата в каруцата и изпратили по-малкия брат на пазара.

— Продай гърнетата, но гледай да донесеш в къщи всичките пари. Колкото повече пари донесеш, толкова по-добре.

Глупака се опитал да спори:

— Как така ще донеса всичките пари? Та нали и аз трябва да похарча нещо?

— Който не умее да печели за храната си, той не бива и да харчи нищо — отвърнали му братята. — Да не си пипнал нашите пари!

— Добре — казал Глупака, — няма да пипна парите ви. Няма и да ги погледна!

И заминал.

На пазара в Рига дошли при него купувачи.

— Колко искаш за гърнетата?

— Какво мога да искам? Заповядано ми е да не пипам пари. А аз не ща и дори да ги погледна. Взимайте гърнетата даром!

— Ех ти, празна главо!

Като чули, че гърнетата се дават безплатно, купувачите се втурнали да ги разграбват. Просто му ги издърпвали от ръцете. Още не се било мръкнало, когато каруцата се изпразнила. И Глупака се отправил към къщи, като си подсвирквал.

Братята му го посрещнали, преди още да приближи пътната врата.

— Глупчо, къде са парите?

— Къде са парите ли? В Рига.

— Къде си дянал гърнетата, щом парите са в Рига?

— И гърнетата са в Рига. Там ги купуват по цели каруци, надпреварват се кой да ги вземе. А пари не дават, докато не закараме всичките гърнета.

Като чули братята, че хората в Рига се надпреварват да купуват гърнетата, не попитали нищо повече. Взели да товарят каруцата с гърнетата и отново изпратили Глупака в града. Докато той откара една каруца, другата вече е готова. И Глупака ходи ли, ходи в Рига е гърнетата. Какво му влиза в работата? Братята му заповядват — и той кара гърнетата.

Така Глупака возил гърнета през цялото лято и цялата есен. Настъпила вече зима, паднал сняг. Глупака заминал с последните грънци.

„Ех, че беля — мислел си той, — днес трябва да донеса парите за всички гърнета. Не ги ли донеса, братята ми жив няма да ме оставят. А още ми се живее на белия свят!“

Тръгнал той от Рига обратно за дома — ни гърнета, ни пари носи.

Изведнъж — знае ли някой откъде ще му дойде щастието — чул шум в храсталаците. Приближил се, гледа: разбойници, крадци или кой знае какви — можеш ли разбра всички хора по пътя! — крият нещо в пряспата.

Глупака си помислил:

„Какво ще се залавям с такива? Нека крият. А като свършат, ще отида да видя.“

Разбойниците заровили нещо в снега и се отдалечили. А Глупака разровил пряспата и що да види — там било скрито сандъче, пълно със сребърни пари! Какво можел да стори? Натоварил сандъчето в шейната и продължил пътя си.

Пристигнал Глупака вкъщи и напълнил калпаците на братята си със сребро. Останалите пари заключил в сандъчето, хвърлил край печката сламеника си и си легнал да спи, както си спял и преди.

Когато видели колко много пари им донесъл Глупака, умните братя се почувствували виновни пред него. И веднага му разрешили нещо, на което по-рано никога нямало да се съгласят — да се ожени.

Е, щом трябва да се ожени, ще се ожени. Няма да вземе да се кара с братята си, я!

И почнали по-големите му братя да се стягат за сватба. Пекат, варят, пир подготвят. А че няма годеница, не щат и да знаят. Пък и кога ще търсят годеница? Трябвало да отидат и в Цесис за масло. Току-виж случи се да намерим по пътя някое просто момиче за този Глупчо — мислели те.

Братята заминали. А Глупака отишъл да пали банята и да вари пиво. Палил, палил банята и станало толкова горещо, че пивото кипнало, изхвърлило тапата чак до тавана и се разляло по целия под. А без пиво каква ти сватба! Цялата работа пропаднала.

Но на следващата есен направили сватбата. Глупака си намерил сам годеница и сам вдигнал голяма сватба. И заживял след това толкова разумно, че дори умните му братя идвали при него за съвет.

Ето какво става, когато някой смята другия за по-глупав от себе си!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.